

פרשת בשלח – שני

(ט) וַיִּרְדּוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיֶגּוּ אוֹתָם הַנִּים עַל־הַיָּם כָּל־סוֹס רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וַחִילוּ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן:

ט וירדפו מצריים את אחריהם וישגיגו אותם הַיָּם על־הַיָּם כל־סוֹס רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וַחִילוּ עַל־פִּי הַחִירֹת לִפְנֵי בַּעַל צִפּוֹן.

(י) וּפָרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה:

י וּפָרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוָה.

טז"י א וּפָרָעָה הִקְרִיב: הָיָה לוֹ לִכְתוֹב וּפָרָעָה קָרַב מֵהוּ הִקְרִיב עֲצָמוֹ וְנִתְאַמָּץ לִקְדָּם לִפְנֵיהֶם כְּמוֹ שֶׁהִתְנָה עִמָּהֶם: נִסַּע אַחֲרֵיהֶם: בָּלַב אֶחָד כְּאִישׁ אֶחָד. ד"א וַהֲגָה מִצְרַיִם נִסַּע אַחֲרֵיהֶם רָאוּ שֶׁל מִצְרַיִם נִסַּע מִן הַשָּׁמַיִם לַעֲזֹר לַמִּצְרַיִם (תַּנְחוּמָא): וַיִּצְעֲקוּ: תַּפְשׁוּ אוֹמְנוֹת אֲבוֹתָם. בְּאַבְרָהָם הוּא אוֹמֵר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם. בִּיצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשָׂדֶה. בִּיעָקֵב וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם:

(יא) וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה הַמַּבְלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מִה־זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם:

יא וַיֹּאמְרוּ, לְמֹשֶׁה, הַמַּבְלִי אֵין־קְבָרִים בְּמִצְרַיִם, דְּבִרְתֵּנָא לְמַמְתָּ בַּמִּדְבָּרָא: מָא דָּא עֲבַדְתָּ לָנָא, לְאַפְקוֹתֵנָא מִמִּצְרַיִם.

טז"י א הַמַּבְלִי אֵין קְבָרִים: וְכִי מַחֲמַת חֲסָרוֹן קְבָרִים שָׁאִין קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקַבֵּר שָׁם לְקַחְתָּנוּ מִשָּׁם. שִׁיפוּ"ר פְּלִינְצֵס"א דִּינוּ"ן פּוֹשִׁי"ש:

(יב) הֲלֹא־זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר חֲדַל מִמֶּנּוּ וְנַעֲבֹדָה אֶת־מִצְרַיִם כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת־מִצְרַיִם מִמִּתְּנוּ בַּמִּדְבָּר:

יב הֲלֹא זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר, שְׂבוּק מִנָּא, וְנִפְלַח יְת מִצְרַאִי: אַרִי טַב לָנָא דְנִפְלַח יְת מִצְרַאִי, מִדְּנִמוֹת בַּמִּדְבָּרָא.

טז"י א אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם: וַהֲיִכֵּן דִּבְרוּ יִרְאָה' עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפּוּט: מִמִּתְּנוּ: מֵאֲשֶׁר נִמוֹת וְאִם הָיָה נִקּוּד מְלֹאפּוּם (ר"ל חוֹלָם כְּנוּדַע לְבַעֲלִי דְקָדוּק שְׁקָרָאוּ חוֹלָם מְלֹאפּוּם וְעִין לְקַמָּן פִּרְשַׁת יִתְרוֹ בְּרַש"י פֶּסוּק פֶּן יִפְרוּץ) הָיָה נִבְאָר מִמִּיתְּנוּ. עַכְשָׁיו שְׁנִקּוּד בְּשׁוּרָק נִבְאָר מֵאֲשֶׁר נִמוֹת. וְכֵן מִי יִתֵּן מוֹתָנוּ שְׁנִמוֹת וְכֵן מִי יִתֵּן מוֹתִי דְאַבְשָׁלוֹם שְׁאֵמוֹת. כְּמוֹ לַיּוֹם קוֹמִי לָעֵד. עַד יוֹם שׁוּבִי בְּשָׁלוֹם שְׁאֵקוֹם שְׁאֵשׁוּב:

(יג) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אֶל־תִּירְאוּ הַתִּיצְבוּ וִירָאוּ אֶת־יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת־מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסָּפוּ לְרֹאתָם עוֹד עַד־עוֹלָם:

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְעָמָא, לֹא תִדְחָלוּן אֶתְעַתְדוּ וַחֲזוּ יְת פִּרְקָנָא דִּי, דִּיעֲבִיד לְכוּן יוֹמָא דִּין: אַרִי, דִּחֲזִיתוּן יְת מִצְרַאִי יוֹמָא דִּין לֹא תִסָּפוּן לְמַחֲזִיהוּן עוֹד, עַד עָלְמָא.

טז"י א כִּי אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם וְגו': מֵה שְׁרָאִיתֶם אוֹתָם אֵינוֹ אֶלָּא הַיּוֹם. הַיּוֹם הוּא שְׁרָאִיתֶם אוֹתָם וְלֹא תוֹסִיפוּ עוֹד:

(יד) יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרִשׁוּן:

יד יי, יִגִּיחַ לְכוּן קָרַב; וְאַתּוֹן, תִּשְׁתַּקּוּן.

טז"י א יִלְחֶם לָכֶם: בְּשִׁבְלָכֶם וְכֵן כִּי ה' נִלְחֶם לָכֶם. וְכֵן אִם לֹא־לְתִרְיָבוֹן. וְכֵן וְאֲשֶׁר דִּבֶּר לִי. וְכֵן הָאֵתֶם תִּרְיָבוֹן לְבַעַל: